

Ústav jižní a centrální Asie FF UK v Praze
Oponentský posudek bakalářské práce

Lucie Večeřová

Rabíndranáth Thákur a Československo
Rabindranath Tagore and Czechoslovakia

Autorka této bakalářské práce si zvolila téma, které se v souvislosti s nedávným stopadesátým výročím narození Rabíndranátha Thákura těší obnovenému zájmu. Při zpracování tématu vycházela z dostupné, převážně starší sekundární literatury. V první kapitole shrnuje Thákurův život a dílo, druhá pak zasazuje vztah tohoto autora k Československu do kontextu historického vývoje Indie a českých zemí. Ve stěžejní části se pak věnuje významným českým osobnostem, které se s Thákurem stýkaly, zejména indologům Vincenci Lesnému a Morizi Winternitzovi, dále Leoši Janáčkovi, Jaroslavu Hněvkovskému, Miladě Ganguliové, okrajově i Karlu Čapkovi. Součástí práce je i Apendix, který v podobě souborné tabulky uvádí přepisy a překlady Thákurových děl do češtiny podle dvou jeho nejvýznamnějších překladatelů, Lesného a Zbavitele.

Na práci lze ocenit dosti jasné členění a směřování textu. Bohužel k jeho výslednému provedení mám řadu výhrad, z nichž většinu jsem autorce sdělil již během čtení předchozích verzí. Obecně lze autorce vyčíst poměrně laxní práci se sekundární literaturou, zvláště v závěrečných kapitolách, které jsou místy jen zkráceným převyprávěním nedlouhé části zdrojového textu. Některé části – nutno však říci, že nikoliv celek – tedy sotva splňují nároky kompilační bakalářské práce. K tomu se přidávají četné chyby v odkazech i bibliografii a řada dalších formálních nedostatků. Ty nejdůležitější uvádím níže.

Některé autorkou použité zdroje rovněž nelze považovat za relevantní pro psaní odborného textu, mám na mysli zejména články z webu Českého rozhlasu (pozn. 126 a 144). Žádný z online zdrojů navíc není uveden v bibliografii, uveden není ani přetisk Rabíndranáthova dopisu Lesnému v Novém Orientu, na nějž odkazuje poznámka 99. Druhý odstavec zespoda na s. 36 je dokonce téměř doslova opsaný z příslušného webu ČRo, a to i přesto, že jsem autorku upozorňoval, aby tento odstavec odstranila!

U některých odkazů chybějí mezery i písmena v rámci slov (např. pozn. 101), autor Loewenbach z této poznámky je v poznámce 106 zase jako Lowenbach. Nedostatečná korektura je patrná i v bibliografii, kde opět chybí mezery mezi slovy, velká písmena v názvu práce Aronsona a u Winternitze i u kolektivní monografie vydané ke stoletému výročí narození Rabíndranátha dokonce chybí část názvu knihy! Totéž se týká odkazů na tyto práce v poznámkách pod čarou (např. pozn. 65 a 69). U Vavrouškové je chybně místo vydání a chybí, kým byl text vydán. Internetové odkazy jsou formálně nedostatečné, obsahují pouze zkopírovaný adresní řádek (například pozn. 105 a 106). Citace u poznámky 130 je citací z druhé ruky (autorkou používaná Dvořáková cituje Hněvkovského), aniž by to bylo z poznámky zřejmé. Kolektivně psaná díla se v odkazech a bibliografii uvádějí obvykle pod jménem hlavního autora/ů, tedy Smékal a kol. v případě monografie o Lesném, Bělina a kol. v případě *Dějiny země Koruny české II.* Rovněž *Dějiny Indie* jsou kolektivním dílem, což z odkazů a bibliografie nevyplývá.

Chyby jsou i v prepisech, v textu je *Sandhjasangít* (s. 10) namísto *Sandhjasangít*, *Čithipatrā* (s. 11 a 40) namísto *Čithipatra*. Autorka se v prepisech rovněž nerozhodla, zda koncové dlouhé *ā* u feminin psát v prepisu dlouze či krátce – viz *Sádhanā* (s. 11), ale *Muktadhāra* (s. 14). Nejednotnost panuje i u prepisu týchž slov - *Sádhanā* (s. 11) i *Sádhana* (s. 22), správně *Gítāndžali* (s. 14) i chybně *Gítāndžali* (s. 22). *Prabhāt Sangít* (s. 11) – v českém prepisu není důvod, proč psát druhé slovo názvu s velkým písmenem. *Muktadhāra* je Volný tok, nikoliv

Volný rok (s. 14). Indická slova také nelze dělit uvnitř slabiky, tedy Čattopá-dhjáj, nikoliv Čattopád-hjáj (s. 18). Konečně Sigmund, nikoliv Zigmund (s. 19) Freud.

Nedostatečnou korekturu textu lze dokumentovat řadou citací, například „Indický národní kongres, jehož vznik je datován do roku 1885. (dále jen INC), jehož vznik je datován do roku 1885.“ (s. 16). V předchozích verzích textu jsem rovněž často narážel na problematiku stylistiku – vyšinutí z vazby, nevhodná spojení, kombinace různých stylistických rovin. Autorce bych rád doporučil, aby se v budoucnu snažila zlepšit právě svou schopnost precizně formulovat odborný text (či jiný výstup) a dbát na správnost jeho formální stránky. Tuto schopnost jistě uplatní i mimo akademickou sféru.

Práci hodnotím známkou dobře a i přes uvedené výhrady ji doporučuji k obhajobě.

5.9.2012

Martin Hříbek, PhD.